

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 196.248 van 22 september 2009
in de zaak A. 192.553/X-14.180.**

In zake : Jozef DE CLERCK,
die woonplaats kiest bij
advocaat C. GYSEN,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Antwerpsesteenweg 18

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaat kiest bij
advocaat J. CLAES,
kantoor houdende te 2550 KONTICH,
Mechelsesteenweg 160.

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het enig verzoekschrift dat Jozef DE CLERCK op 12 mei 2009 heeft ingediend, en waarin hij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van het besluit van 26 januari 2009 van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar waarbij aan het Agentschap Wegen en Verkeer de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het herinrichten van het kruispunt te Sint-Katelijne-Waver, R6 - Heisbroekweg, kadastraal bekend sectie D, nrs. 539/f, 529/c/2, 526/y, 530/l, 522/h, 519/d, 517/v, 487/h, 493/m/2, 485/x, 493/z, 463/b/2, 485/t, 486/c, 482/e, 481, 530/h, 535/c, 799/s, 798/c, 804/r/s/p en h, 808/e, 315/f/3 en 315/e/3;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur A. EYLENBOSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 juni 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 september 2009;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. RYCKALTS, die verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat A. CLAES, die loco advocaat J. CLAES verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur A. EYLENBOSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. Krachtens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.1. Wat de tweede door artikel 17, §2, gestelde voorwaarde betreft laat de verzoeker het volgende gelden:

“2.- De bestreden beslissing verleent een stedenbouwkundige vergunning voor een omvangrijk infrastructuurproject waarbij een op- en afrittencomplex dat dienstig is voor de integrale ontsluiting van de Veiling van Sint-Katelijne-Waver tot tegen zijn perceelsgrens op amper enkele meters van de woning wordt aangelegd zonder dat ook maar één enkele hinderbeperkende maatregel wordt opgelegd dan fluisterasfalt.

Uit het MER van 2001 blijkt namelijk dat ‘de veilingzone wordt georiënteerd op de Heisbroekweg’ (...).

De thans bestaande tweede ontsluiting middels de Mechelsesteenweg wordt namelijk gesupprimeerd.

De Mechelse Veiling is de grootste veiling van Europa en er wordt jaarlijks ongeveer 270.000 ton groenten verhandeld (...).

Aan een laadvermogen van 12 ton per vrachtwagen zal verzoekende partij dus jaarlijks met 22.500 vervoersbewegingen worden geconfronteerd en dit letterlijk aan zijn voordeel.

In de huidige situatie dienen de vrachtwagens occasioneel voor de rode lichten aan het Kruispunt van de R6 met de Heisbroekweg/Donk af te remmen.

Bij realisatie van het project zal deze beweging zich veel eerder voordoen met name op de afrit aan de woning van verzoekende partij hetgeen de geluidshinder nog vergroot.

Enige buffering middels een groenscherm ontbreekt.

Geluidsschermen worden niet voorzien.

Bovendien is het zoals uit het eerste middel blijkt hoogst onwaarschijnlijk dat deze in de toekomst nog zullen voorzien worden.

De geluidstudie (...) en het MER tonen aan dat de richtwaarde van 60 dB(A) niet wordt gehaald laat staan deze bepaald door VLAREM II ad 45 dB(A).

3.- Ook wordt door de bestreden beslissing een stedenbouwkundige vergunning verleend voor een viaduct van maar liefst 14 meter hoog.

Gelet het gebrek aan enige visuele buffer zal verzoekende partij geconfronteerd worden met een betonnen gedrocht als uitzicht in zijn woning en tuin in plaats van groen (...).

Dat dit viaduct luidens de aanvraag als 'landmark' cq. beeldbepalend element in het landschap wordt aanzien toont afdoende aan dat ernstige visuele nadelen te verwachten zijn.

4.- Uw Raad heeft reeds een stedenbouwkundige vergunning geschorst voor de bouw van een brug over een autoweg omdat de verzoekende partij vanuit zijn woning rechtstreeks geconfronteerd zou worden met deze constructie en omdat bij de brug een op- en -afrit was gepland die verkeershinder liet voorzien (...).

Het is ook duidelijk dat het volledig verdwijnen van het bos, zelfs van alle groen, en het in de plaats ervan komen van het omvangrijke project verzoekers uitzicht en leefomgeving ernstig in het gedrang brengen (...).

5.- De bovenvermelde ernstige nadelen kunnen niet afdoende hersteld worden door een louter vernietigingsarrest van Uw Raad van State”.

2.2. Wat betreft de visuele hinder dient te worden vastgesteld dat het perceel van de verzoeker en de R6 van elkaar gescheiden zijn door een groene talud in de hoogte variërend tot bijna 7 m boven het maaiveld. De bestreden vergunning laat toe dat de R6 wordt heraangelegd door ter plaatse van het perceel van de verzoeker de talud gradueel te verhogen met ongeveer 2 m om ongeveer 100 m voorbij het perceel van de verzoeker over te gaan in een viaduct. Ter hoogte van de Heisbroekweg ligt het viaduct slechts 7 tot 8 m boven het maaiveld. De bestreden beslissing voorziet in een afrit naar de Heisbroekweg die onmiddellijk ten noorden van het perceel van de verzoeker wordt ingeplant. Voorts wordt er voorzien in een groenscherm bestaande uit essen die in een hoge dichtheid en een regelmatig ritme worden ingeplant en ongeveer 15 m hoog worden. De verzoeker brengt geen enkel concreet gegeven bij, zoals bijvoorbeeld een simulatie van de impact van de vergunde werken op zijn leefomgeving, aan de hand waarvan de ernst van de visuele hinder kan worden beoordeeld. In het licht van deze vaststellingen dient besloten te worden dat de verzoeker niet aantoonde dat de aangevoerde visuele hinder een ernstig nadeel uitmaakt in de zin van artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

2.3. Met betrekking tot de aangevoerde geluidshinder toont de geluidsstudie van 25 november 2008 aan dat de vergunde constructies een lichte verbetering inhouden met betrekking tot het verkeersgeluid, zelfs zonder geluidsschermen. Bovendien acht het milieueffectenrapport van 2001 het voorzien van absorberende geluidsschermen niet noodzakelijk als milderende maatregel naar de woningen aan de Kasteellaan toe.

De verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent of dreigt te berokkenen.

2.4. Er is niet voldaan aan één van de door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de tussenkomst wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
tweeëntwintig september 2009, door :

de H.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DE CLERCQ,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DE CLERCQ.

R. STEVENS.